

[Aksel Larsen.]

med Aldersrente- og Invaliderentynderne, naar det nye Pristal foreligger om et Par Dage.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem har ikke kunnet kritisere Formandens Ledelse. Det ærede Medlem vilde heller ikke have været i Stand til at forhindre denne første Behandling. Dertil kræves en Fjerdedel af Tingets Stemmer. (*Aksel Larsen:* Nej, dertil kræves, at Tinget ikke er beslutningsdygtigt, det er det ikke). Det er ikke konstateret.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker de to Ordførere for Regeringspartierne for Tilslutningen til Lovforslaget og beklager, dersom det ikke skulde lykkes at samle flere Partier om Vedtagelsen af det.

Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger, ikke saa mange, idet jeg forstaaer, at man ønsker Lovforslaget forhandlet i et Udvalg. Dér vil man saa kunne komme ind paa nærmere Enkeltheder i de Bestemmelser, der her er Tale om, og det er jeg rede til i Aften, saaledes at man, hvis der er Mulighed derfor, kan undgaa mange Uoverensstemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Brosen udtalte, at naar man nu er nødt til at fortsætte med denne Lovgivning, er det, fordi det Haab, som Regeringen nærede i Efteraaret til, at vi skulde opnaa højere Priser i England, ikke var gaaet i Opfyldelse. Jeg vil gerne sige hertil, at det er jo rigtigt, men jeg synes ikke, at det kan være en Bebrejdelse mod Regeringen, for enhver vil dog kunne forstaa, at naturligt maa der være en vis Forbindelse mellem Prisstigning af Udgifter og Indtægter, og det gælder ikke alene her i Landet med Hensyn til Landbrugsproduktionen, men det gælder ogsaa i de andre Lande, som producerer Landbrugsvarer og eksporterer dem. Derfor vil jeg for mit Vedkommende gaa ud fra, at der maa komme en Tid, hvor Misforholdet ophæves, for man kan ikke regne med ved kunstige Midler at kunne opretholde en saadan Produktion, dersom den ikke efterhaanden i sig selv bliver lønende.

Jeg vil ogsaa gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem, naar han Gang efter Gang udtaler, at det Lovforslag, der foreligger her, og det, der blev gennemført i Efteraaret, er en Erstatning til Landbruget, fordi man fra Regeringens Side ikke i Efteraaret lod Kronen falde sammen med Sterling. Jeg ønsker ikke, at vi igen

skal optage en Debat om Kronens Stilling, men jeg vil sige, for at man ikke skal misforstaa min Opfattelse af dette Spørgsmaal, at jeg er uenig med det ærede Medlem i, at det er en Erstatning herfor. Jeg mener ikke, at nogen Del af Befolkningen har et bestemt Krav paa at kunne sige, hvorledes Kronens Stilling skal være. Jeg har udtalt, sidst vi drøftede dette Spørgsmaal, at vi bliver jo ikke en Øre rigere her i Landet, fordi Kronen falder. Det er indre politisk Fordelingsspørgsmaal. Alle har Interesse i Kronens Stilling. Nogle har Interesse i en faldende Krone, og andre har den modsatte Interesse, og ingen kan derfor sige, at en Del af Befolkningen, navnlig ikke en mindre Del af Befolkningen, skal fastslaa, hvilken Stilling Kronen bør indtage.

Naar Regeringen har forelagt et Forslag om Støtte til Landbruget, er det ud fra den Opfattelse, at Misforholdet mellem Landbrugets Eksportindtægter og Produktionsudgifter er saa stort, saa det er nødvendigt, dersom man mener, Landbrugsproduktionen skal opretholdes, at der foretages noget for at udligne det. Det er en Nødvendighed af Hensyn til de forskellige Ting, jeg har nævnt i min Fremsettelsestale, og det mener vi, Samfundet maa ofre for at undgaa noget, som er endnu værre.

Det ærede Medlem spurgte: Hvorfor ikke gaa den lige Vej med Kronenedskæring i Stedet for at uddele Beløb til Landbruget og saa indkræve disse Beløb gennem Skatter? For Befolkningen er det det samme, om man betaler til Landbruget i Form af en Kronenedskæring, der betyder højere Priser for Befolkningen, eller om man giver Tilskud og udreder Betalingen gennem Skatter. Naar man vil foretage en saadan Ordning til Fordel for et Erhverv, er det indlysende, at andre maa betale det, og det er ogsaa Tilfældet her, enten man vandrer den ene eller den anden Vej.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at han var ikke vis paa, at Spørgsmaalet om Ombytningskorn var løst ved det Tilskud, der nu er foreslaaet paa 4 Kr. til Nedsættelse af Majsprisen. Hvis det paavises, at det ikke er tilstrækkeligt, kan vi maaske forhandle om det i Udvalget. Jeg for mit Vedkommende tror — det har jeg sagt tidligere —, at den eneste Vej, ad hvilken man kan ordne dette Spørgsmaal paa en forsvarlig Maade i indeværende Høstaaer, er ved at Staten giver Tilskud til Nedsættelse af Majsprisen.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger beklagede, at Forslaget her ikke var en nøjagtig Forlængelse af den nugældende Ord-